

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7418/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Михајловић, адвокат из ..., против туженог ББ из, чији је пуномоћник Јелена Милојевић Рајковић, адвокат из ..., ради извршења уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1862/22 од 04.08.2022. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1862/22 од 04.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1862/22 од 04.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 749/19 од 29.03.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА, којим је тражио да се тужени ББ обавезе да тужиоцу исплати на име израде и постављања оgrade са пуним варом и капијама, бетонирање и постављање стубова на КП .../..., .../..., ... и ... КО ... и израде и постављања оgrade на терасама са капијама на згради По+П+3 у КО ..., исплати износ од укупно 6.323,67 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС са припадајућом каматом по стопи коју прописује Европска централна банка почев од 01.07.2002. године до 24.12.2012. године, а законску затезну камату почев од 25.12.2012. године до коначне исплате, као неоснован (став први изреке). Обавезан је тужилац да

туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 375.100,00 динара (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1862/22 од 04.08.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 749/19 од 29.03.2022. године (став први изреке). Одбијени су као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 10/23), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата дуга по уговору о изради и постављању оgrade са пуним варом и капијама, бетонирања и постављања стубова и оgrade на терасама са капијама, о ком захтеву је одлучено одбијањем тужбеног захтева. У вези оваквих правних ситуација, нижестепени судови су одлучили на основу чињеничног стања утврђеног у конкретном предмету, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.11.2010. године. Првостепена пресуда донета је 29.03.2022. године, другостепена пресуда донета је 04.08.2022. године. Вредност предмета спора је 6.323,67 евра. С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора која се ревизијом побија очигледно не прелази динарску противвредност

40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**